

“Tot i que Duran sigui federalista, Unió sempre ha estat un partit independentista”

Amb una abstenció sobre les esmenes a la totalitat, la setmana passada CiU impedia de debatre la llei d'independència al Parlament de Catalunya. Com a independentista, us hi heu sentit còmode, amb aquest vot?

—Em sap greu no haver iniciat un procés legal per a construir la independència. En aquest sentit em sento incòmode, però també penso que és un moment molt important per al nostre país. Hem sabut tancar amb èxit un cicle de consultes. El 10 de juliol va ser un clam del poble català cap al dret de decidir o cap a la independència, digueu-ne com vulgueu. Aquest capital social s'ha d'administrar bé per a crear un moviment oficial i ferm al Parlament i al govern de la Generalitat.

—En quin termini?

—Els terminis no són importants. El fet més important és que quan es faci, es faci bé.

—Aquest és l'argument del president de la Generalitat, Artur Mas, per a no començar el procés ara: que la societat no és prou madura. Però hi compteu, que el poble potser s'impacientarà, si no veu resultats?

—Artur Mas vol que Catalunya tingui un estat propi, i jo també ho vull. Ho veig claríssim, perquè és l'única garantia de futur per al país. Però aquest procés l'hem de fer amb passes molt segures. La ciutadania reacciona molt bé, i ens força a nosaltres a fer la feina que hem de fer. Ara, com a polítics hem de ser més prudents perquè no podem fer passes en fals. I, en aquest sentit, la meua abstenció és una incomoditat emocional, però amb el cap fred de polític, s'havia de fer això que s'ha fet.

—Es perpetua l'ambigüitat històrica de CiU respecte a la qüestió nacional, que el president Pujol va administrar durant molts anys. Però

Josep Maria Vila d'Abadal (Barcelona, 1954) és alcalde de Vic i diputat al Parlament de Catalunya per CiU. Consta que la seva posició a favor de la independència és “francament minoritària” al seu partit, Unió Democràtica de Catalunya.

el sobiranisme sacseja inevitablement la federació.

—CiU té una responsabilitat com a partit majoritari de Catalunya, essent nacionalista i de centre, i això l'obliga de vegades a ser ambigua. La

ciutadania ha d'entendre que el país s'hi juga molt, en les decisions que pugui prendre el partit que governa, i un procés d'independència ha de ser molt madurat i pensat. Aquesta ambigüitat és necessària fins que CiU consideri que ha arribat el moment de fer el pas. Els qui reclamen la independència des de l'oposició tenen l'obligació de fer-ho, però saben que si surt malament els responsables en serem nosaltres.

—Creieu que si els grups parlamentaris haguessin donat llibertat de vot, com va succeir amb la prohibició de les curses de braus, hi hauria hagut sorpreses?

—La llei hauria estat igualment rebutjada, però no per tants vots. Personalment, com que sabia que del meu vot no en dependria res, vaig considerar la possibilitat de ser indisciplinat, com acostumo a ser, i votar diferent del meu grup.

—Què us va fer desistir d'aquest pensament?

—Que em dec al meu grup, i que ser sempre diferent tampoc no està bé.

—A banda de formar part del grup parlamentari de CiU, militeu a Unió Democràtica de Catalunya. El líder d'aquest partit ha deixat molt clar el seu rebuig a la independència, i més d'una vegada ha menystingut aquesta opció ideològica. Com us ho feu, per sentir-vos còmodes en aquest partit?

—Claríssimament, Duran i Lleida és l'únic líder d'UDC, i és un líder que fa 28 anys que és a la presidència del partit. En aquest sentit, el té molt controlat i és el qui mana. Ell no dóna valor a la consulta per la independència iniciada el 13 de setembre del 2009 i que va culminar el 10 d'abril. S'equivoca quan diu que les consultes són degudes a una reacció per la pèrdua d'autogovern dels darrers anys, No és això: és una il·lusió, un sentiment del poble de Catalunya. I la gent d'UDC hem d'escoltar el poble, estar al seu costat i evolucionar amb el poble.

—Nacionalment, en quin punt de l'eix se situa la UDC controlada per Duran i Lleida?

—UDC és un partit nacionalista des del seu naixement, el 1931, i un dia o altre haurà de reclamar la independència.

—EL TEMPS va fer un recompte de diputats independentistes al Parlament. Dels 17 d'UDC, 7 se'n van confessar. Pot arribar un moment que la relació entre CDC i UDC es tesi fins al trencament per la qüestió independentista?

—No, perquè a CDC també hi ha un nucli de gent que no és independentista, que en té prou amb una mica més d'autogovern o amb un estat federal. Però no es diu la veritat sobre Unió. En aquest partit hi ha moltes persones, i en Duran i Lleida n'és una, que són federalistes, tot i que diuen que són confederals, perquè el partit va néixer com a confederal, que vol dir que defensa un estat català independent i lliure. Ara no hi ha conflicte entre CDC i UDC per la qüestió nacional, però en un futur pot emergir.

—De manera que Duran i Lleida, l'únic líder del partit, no encaixa en el partit que lidera?

—És federalista, no vol l'estat català que comporta apostar per una confederació d'estats. I amb l'excusa que Unió és confederalista es va marejant

la perdí. Que diguin tranquil·lament, que no passa res, que són federals, com ho són molts socialistes. El meu partit ha de fer aquesta revisió en un congrés o allà on convingui, s'ha de parlar lliurement i establir què és UDC, perquè ho sàpiguen els militants i el poble de Catalunya. Perquè a UDC hi ha gent que som independentistes, uns altres que són federalistes i uns altres que són espanyolistes.

—L'ex-consellera de CiU Carme Laura Gil ha titllat Duran i Lleida d'"espanyolista actiu".

—És molt radical, és molt anti-Unió, i crec que la seva valoració és tendenciosa. En Duran diu les coses com les pensa, i creu sincerament que ens equivoquem defensant la independència, que hem de pactar amb Espanya i mirar de millorar l'autogovern de mica en mica. Això vol dir que ell accep-

“Cal decidir d'una vegada si Unió és independentista o no. I, després, aquell a qui no li agradi se'n pot anar”

ta l'estat espanyol, que ja li està bé. Doncs li ho hem de respectar.

—La revisió a què us heu referit suara demana un canvi en la direcció d'UDC?

—Hi ha d'haver un congrés, i els militants hauran de decidir quina direcció volen. Si es decideix que Unió és un partit independentista, doncs caldrà triar una direcció independentista. Si no ho és, doncs ja els anirà bé la direcció actual.

—Sou independentista i expliciteu una posició clarament oposada a la de la direcció actual del partit. No us causa incomoditat, continuar militant en aquesta formació?

—Quan sento determinades declaracions de Duran i Lleida i que Unió és titllada de partit poc nacionalista i molt decantat a la dreta, em sento molt incòmode.

—Podríeu estripar el carnet. No seriau pas el primer polític de fer-ho.

—Podria deixar-ho estar i fer política des d'uns altres sectors de la societat, perquè avui dia es pot fer política sense passar pels partits. Però també puc provar de canviar UDC, perquè jo crec que Unió no ha estat mai això que és ara. S'equivocuen els qui diuen que sempre ha estat així; no és cert. Unió sempre ha estat un partit clarament nacionalista, i avui dia els seus fundadors serien clarament independentistes, de segur.

—Així, us ha passat pel cap de deixar el partit?

—Sí, he tingut moments de debilitat en què he pensat que potser m'equivoco, que potser he evolucionat d'una manera diferent que el partit. És possible que hi sobri jo, a Unió, que la militància sigui clarament federalista i no vulgui un estat independent.

—Unió tindrà congrés la tardor del 2012. La independència n'haurà de ser l'eix central, a parer vostre?

—Clarament. Haurem de redefinir el partit, i decidir si és independentista o no. I, un cop decidit, aquell a qui no li agradi se'n pot anar, però prenguem una posició d'una vegada.

—Quina percepció en teniu, sobre aquesta definició nacional d'Unió?

—Crec que hi estic en franca minoria... La majoria de la gent es troba còmoda en aquesta posició més tactivista, menys bel·ligerant. Els sembla que la independència pot portar conflictes, i que, a més, és perdre el temps. Alguns em diuen que estan d'acord amb mi, però la majoria no.

—Si Unió es repensa i arriba a la conclusió que no és independentista, què fareu?

—Falta un any i mig, no sé què passarà.

—Alguns càrrecs de la Generalitat van votar a la consulta del 10A, entre els quals la vicepresidenta del govern, Joana Ortega. Duran i Lleida va revelar a TVE el seu vot, amb l'argument de “perquè em dóna la gana”.

—Ho trobo molt mal fet. Segur que n'està penedit, i Joana Ortega mereix un gran respecte. Ella sap realment què ha votat i és lliure de guardar-s'ho per a ella, només faltaria.

Gemma Aguilera